

TISKOVÁ ZPRÁVA č. 94/22

V Lucemburku dne 2. června 2022

Rozsudek Soudního dvora ve věci C-43/21 | FCC Česká republika

Samotné prodloužení doby provozu skládky odpadu není podstatnou změnou povolení příslušného zařízení

Takové prodloužení nevyžaduje, aby provozovatel skládky odpadu žádal o nové povolení. Směrnice o průmyslových emisích v tomto případě členským státům neukládá, aby dotčené veřejnosti umožnily účast v rozhodovacím procesu a zaručily jí právo na soudní přezkum jeho zákonnosti

FCC Česká republika provozuje na základě povolení vydaného v roce 2007 skládku odpadu v městské části Praha-Řáblice (Česká republika). Společnost FCC Česká republika ke konci roku 2015 požádala Magistrát hlavního města Prahy o odklad plánovaného data ukončení provozu skládky odpadu stanoveného na 31. prosince 2015. Magistrát hlavního města Prahy této žádosti vyhověl a datum ukončení skládkování odložil do 31. prosince 2017.

Městská část Praha-Řáblice a Spolek pro Řáblice, který je českým spolkem na ochranu životního prostředí, podaly proti tomuto rozhodnutí odvolání k českému ministerstvu životního prostředí, které ho zamítlo jako nepřípustné s odůvodněním, že odvolatelé nebyli účastníky řízení o změně povolení provozu zařízení. Odvolatelé napadli rozhodnutí ministerstva před českými soudy s tvrzením, že prodloužení doby provozu skládky odpadu je podstatnou změnou povolení jejího provozu, která v souladu se směrnicí o průmyslových emisích¹ zakládá nárok na účast dotčené veřejnosti.

Český Nejvyšší správní soud, který ve sporu rozhoduje na základě podané kasační stížnosti, se Soudního dvora táže, zda samotné prodloužení doby provozu skládky odpadu, kdy se nemění ani maximální schválené rozměry skládky ani její celková možná kapacita, je ve smyslu směrnice podstatnou změnou povolení jejího provozu.

Soudní dvůr v dnešním rozsudku připomněl, že podstatnou změnou zařízení je v souladu se směrnicí jednak změna v jeho rozsahu a jednak změna v jeho povaze či funkci, může-li mít změna významné nepříznivé účinky na lidské zdraví nebo životní prostředí.

Soudní dvůr přitom konstatoval, že samotné prodloužení doby provozu skládky odpadu nepředstavuje jako takové změnu rozměrů zařízení ani skladovací kapacity stanovené v původním povolení, a není tedy změnou rozsahu zařízení. Stejně tak ani samotné prodloužení doby skládkování není změnou zařízení, ať už by se jednalo o jeho povahu nebo funkci. Vzhledem k tomu, že směrnice neukládá, aby původní povolení stanovilo dobu provozování, nemůže ani požadovat, aby samotné prodloužení provozu bylo předmětem nového povolení.

Samotné prodloužení doby provozu skládky odpadu tedy není podstatnou změnou povolení jejího provozu. Z toho plyne, že členské státy nejsou povinny od provozovatele skládky odpadu požadovat, aby žádal o nové povolení, pokud zvažuje jen takovéto prodloužení v mezích celkové skladovací kapacity, která již byla schválena.

¹ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2010/75/EU ze dne 24. listopadu 2010 o průmyslových emisích (integrované prevenci a omezování znečištění) (Úř. věst. 2010, L 334, s. 17).

Směrnice v takovém případě nepřiznává dotčené veřejnosti právo na účast v řízení o prodloužení povolení ani na soudní přezkum jeho zákonnosti.

UPOZORNĚNÍ: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce umožňuje soudům členských států, aby v rámci sporu, který projednávají, položily Soudnímu dvoru otázky týkající se výkladu práva Unie nebo platnosti aktu Unie. Soudní dvůr nerozhoduje ve sporu před vnitrostátním soudem. Vnitrostátní soud musí věc rozhodnout v souladu s rozhodnutím Soudního dvora. Toto rozhodnutí je stejně tak závazné pro ostatní vnitrostátní soudy, které případně budou projednávat podobný problém.

Neoficiální dokument pro potřeby sdělovacích prostředků, který nezavazuje Soudní dvůr.

[Úplné znění](#) rozsudku se zveřejňuje na internetové stránce CURIA v den vyhlášení.

Kontaktní osoba pro tisk: Balázs Lehóczki ☎ (+352) 4303 5499

Zůstaňte připojeni!

